

21
Bl. 89

LAVREAM PHILOSOPHICAM
 NOBILISSIMO
 CLARISSIMO AC DOCTISSIMO
**DN. THEOPHILO
 MEZIBRODSZKYO**

H. T. ALVMN. HVNG. BIBLIOTHECARIO
 ATHENIS PROPTER ALBIM
 FELICI OMINE

PRID. CALEND. MAIAS A. R. S. M DCC XL

OBLATAN
 GRATVLANTVR

GEORGIVS GREGVSCH, THVROCZ. HVNG.
 H. T. ALVMN. HVNG. BIBLIOTHECARIVS

SAMVEL CSERNANSKY, TRENTSIN. HVNG.

ET

IOHANNES PALTSEK, THVROCZ. HVNG.

VITEMBERGAE
 LITERIS TZSCHIEDRICHIANIS

Si quis es insultes qui casibus HVNNIDIS orae
Hancque ream dempto sine cruentus agas.
Non homo, sed duris genuit te cautibus horrens
CAVCASVS, et TIGRIDIS lactis es altus ope.
Quis gradus vltior, quo se Tua porrigat IRA
Restat, quidue eius cernis abesse malis

Barbara CHRISTICOLIS gens spirans fulmina et ignes
Vicinam late depopulatur humum;
Regno nunc isti pelluntur, sedibus hospes
Nunc fugit antiquis exitiumque rimet.
Purpuream vomit ille animam stupet anxius iste,
Iamque nec est vitae, conscius ipse suae.
Pars agitur vinc̄tis post tergum capta lacertis
Quas oculis vifas dixeris esse teras.
Pars cadit ignita multo cum sanguine glōnde
Ensis et innumeros, quam peracutus habet!
Non secus ac aestate graues sternuntur aristae
Et matura CERES falce relecta cadit;
Plurima sic biuiis sternuntur inertia passim
Corpora, belligeri praecipitesque cadunt.
Nobilitas cum plebe perit. Non hic iuuat aetas
Et senis extremum praecipitasse diem
Non piget, infantis primoque in limine vitae
Crudeles miserā tingere caede manus.
Nec quibus infraetae proprio stant robore vires
Parcitur, haud quibus et flos inuenilis adest.
Nullaque matronis castis, tenerisque puellis,
Nulla malis superest gratia, nulla probis.
Quocunque adspicies luctus gemitusque sonabant
Adliduas lacrimas angulus omnis habet
Filius ipse patrem, pater at dulcissima lecti
Pignora terribili voce preempra dolet.

Alma gemit mater natam, sed nata parentis
Portat ad exstructos corpus mane rogos.
Vxor amans flentem flens acrius ipsa maritum
Ast focer, heu, generum, focus et ipsa nurum,
Hancque nurus verſis, illum gener indolet vndis
Quae facies Troiae, cum caperetur, erat.
Deiciuntur enim altis radicibus arces,
Maenia prolaptu luſticoque ruunt
Mec tamen et ruris pecus, et ſtridentia plauſtra
Nec genus hoc reliquum mitior ira manet,
Cumque vel exiguas habeat miſer incola certe
Vel nullas, at et hae diripiuntur opes.
Quaeque nequit ſecum gens barbara ducere, perdit,
Et cremat infontis vilia teſta caſae.
Terra inculta iacet, cerealia demetit arua
Nullus adest aut qui vomere fulcet humum.
Haec ſequitur rabies preſſe velut improba famēs
Oraque ſub iuga dat mortis alumna famēs
Quotque ferox iuſſit MAVORS ſuperſeſſe ſagittis
Mortales, lenta deuorat ille fame.
Et ſicuti ventis voluuntur marmore fluctus
Aeſtus agunt aeſtus perpetuoque premunt;
Sic quoque, Pannonicas terras atque incluta teſta
Perpetua ferie fors oneroſa premit
Neue quid aduerſorum aliquis putet eſſe relictum
Corpora lethalis corripit uſque lues.
Non locus in tumulos iam ſufficit vlla cadentum,
Hoc nec APOLLINEA qui leuet arte malum eſt.
Corpora iunguntur paſſim iuuenumque ſenumque
Paſſim etiam nullo contumulantur humo.
Quique tulit faciles olim coluitque penates
Nunc fugit iratos exitioque graues.
Cuique ſua iniuſa eſt domus, et funeſta videtur
Blanda parens natae natus et ipſe patri.
Deſinit hic fului fitis inſatiabilis auri
Diuitiſque altus luxurioſus amor.
Deſinit et vanae laudis furioſa cupido
Quemque ſubit tumuli maxima cura ſui.
Singula quid referam? nam quis velit iſta referre
Aut ſi forte velit, quis poris eſſe queat?
Omnia terrificis voluuntur ad ima ruinis
Vt credas mundum nunc quoque ſumma pati.
Religioſa DEL clauduntur ſimina partim
Partim etiam, nullo ſubueniente, cadunt.
Quaeque patent fere nuncce pateſcunt illa malis, quae,
Hei mihi, quod rapuit vana ſuperſtitio.

Rarus adest, qui animum placetque leuetque sacerdos
 Et doceat summi mystica sacra DEI.
 Cunctaque cum iaceant fulget tamen vnica virtus
 Spes tamen, vt viridi gramine prata, viret.
 Subsequeris MECIBRODSKIADES vestigia gressu
 Virtus namque Tibi semper amica fuit.
 Nonque dolos fraudemque astuto pectore versas
 Signa sed imprimis candida fronte geris.
 Quosque tulit natura dies melioribus abs TE
 Moribus impensos quis neget vsque rudis
 Quo DEVS et bona fata trahebant rite secutus
 Vix TIBI vel quodquam tempus abibat iners
 Magnum animum, numen, corpus si denegat ingens
 Ingeniumque TIBI praecipuum tribuit.
 Non male sana TVAM vexat prudentia mentem
 Et facies placida et pectus, Amice, TIBI:
 Parturiunt alii montes, sed ridiculus mus
 Nascitur at tua non pondere verba carent.
 Sique aliis placeat ventosa superbia, veētis
 O miseros homines! his PHAETONTIS equis
 Inprimis mitis postoque per omnia fastu
 Nunquam ventosa nobilitate tumes
 Foedus amicitiae seruas venerabile semper
 Statque TIBI ad finem longa tenaxque fides
 Neue cupidineos prauosque sequeris amores,
 Cara TIBI AONII turba nouena iugi.
 Indequ nunc Phoebus cingit tua tempora fertis
 Fertque hilaris meritis praemia digna TVIS
 Haec TIBI dilectos inter fors prima sodales,
 Gratamur, salue, perpetuumque, Vale.

Ung VI 4

(x 2743293)

U 17
U 18

...dulus artes,
...ibris.
...paravit, Apollo
...comas.
...beatus,
...le ferens.
...il. Kirchmaierus,
...t. Decanus.

...tendis avitam,
...nia digna refert.
...moribus auge,

LAVREAM PHILOSOPHICAM
NOBILISSIMO
CLARISSIMO AC DOCTISSIMO
**DN. THEOPHILO
MEZIBRODSZKYO**

H. T. ALVMN. HVNG. BIBLIOTHECARIO
ATHENIS PROPTER ALBIM
FELICI OMINE

FRID. CALEND. MAIAS A. R. S. MDCCXL

OBLATAM
GRATVLANTVR

GEORGIVS GREGV SCH, THVROCZ. HVNG.
H. T. ALVMN. HVNG. BIBLIOTHECARIVS

SAMVEL CSERNANSKY, TRENTSIN. HVNG.

ET

IOHANNES PALTSEK, THVROCZ. HVNG.

VITEMBERGAE
LITERIS TZSCHIEDRICHIANIS